

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ВЛКСМ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 24 (574)

Понеділок

22

вересня

1958 р.

Ціна 20 коп.

Філологи Андерш, Кайдаш, Тарасенко, історики Іщенко, Шаповалова, географи Заїка, Ковтун, хіміки Іванченко, Десятников працюють як справжні ударники. На 150 проц. виконують вони своє завдання.

Беріть з них приклад!

СТАВАЙ НА ВАХТУ, ЮНЬ!

Заклик студентів IV курсу філфаку до всіх студентів університету

Знаменні дні переживає наша країна. Радянський народ готується гідно зустріти XXI з'їзд КПРС. Могутньою лавиною котиться з краю в край, захоплюючи все нові і нові території країни і серця її людей, хвиля трудового піднесення. Ця подія великої історичної ваги збігається з іншою — 40-річчям Ленінського комсомолу.

В ці дні ми прибули в колгоспи, туди, де йде зараз битва за майбутні додаткові літри молока, кілограми масла, м'яса, сала. Ми збираємо кукурудзу.

Дітям трудового народу, вірним слугам його, нам глибоко зрозуміле і близьке те завдання, на яке під керівництвом Комуністичної партії піднявся весь народ, — наздогнати і випередити Сполучені Штати Америки по виробництву м'яса, молока і масла на душу населення. Ми щиро раді, що нам випала можливість внести хоч малу, але свою частку праці у цю велику справу.

Ми зобов'язуємося працювати так, щоб щоденно виконувати наші виробничі завдання на 100—150 проц. Справа нашої честі-достоювання колгоспів, в якому працюватимемо, достроково завершити збирання кукурудзи.

Вважаючи своїм невід'ємним завданням нести знання і культуру в маси, ми зобов'язуємося взяти активну участь в тих заходах, які провадитиме колектив факультету:

а) силами студентів і викладачів прочитати в різних селах району 10 лекцій на науково-популярні теми;

б) організувати 8 концертів в селах;

в) посилено допомагати комсомольським організаціям і групам в селах в покращанні роботи.

Ми закликаємо студентів всіх факультетів університету підтримати наше починання: стати в колгоспах на трудову вахту в честь XXI з'їзду КПРС і 40-річчя ВЛКСМ, бути носіями знань і культури.

Викликаємо на змагання студентські бригади історичного факультету.

За діло, товариші!

Перші дні роботи показали, що працювати ударно можна. Кожен із нас дає по 0,24—0,27 га. При таких темпах закінчимо роботу за 12-13 днів.

Від імені студентів IV курсу українського відділу філологічного факультету заклик підписали: А. Шустер, бригадир студентської бригади; студенти: Кайдаш П., Ярмольський Г., Дорошенко Л., Уреул Л.

В ПАРТБЮРО УНІВЕРСИТЕТУ

Партійне бюро розглянуло заклик студентів IV курсу філологічного факультету і схвало цінну ініціативу студентів. Партійне бюро закликає всіх, хто працює в колгоспах Іванівського району, наслідувати приклад філологів, широко розгорнути соцзмагання на збиранні кукурудзи та в проведенні культурно-освітньої роботи на селі. Партійне бюро висловлює тверду впевненість, що всі студентські бригади доброякісно і достроково виконають завдання по збиранню дорідного врожаю.

Партійне бюро ухвалило за-

провадити на сторінках газети «За наукові кадри» університетську «Дошку пошани».

На «Дошку пошани» занести передовиків збирання кукурудзи: 1) студентів, які виконують денні виробничі норми на 150 і більше процентів, не допускають втрат, беруть участь у проведенні масово-політичної та культурно-освітньої роботи серед колгоспного населення; 2) студентські бригади, що виконують завдання на 125-і більше процентів і беруть активну участь в проведенні культурно-освітньої роботи.

Небо без єдиної хмаринки. Морозне повітря до дзвону чисте. Ранок.

Біля контори правління колгоспу сміх, гамір.

—Хто ці молоді хлопці і дівчата?—дивуються рідкісні прохожі, котрі ще не встигли довідатися, що це початкуючі хіміки (1 і 3 групи 1 курсу хімфаку, керівник—Гриньова О. В.), які дякуючи старанням своїх дівчат чергових і тітки-кухарки, добре попоїли і чекають машину, щоб виїхати на кукурудзу. Поки що одні про щось жваво розмовляють, інші грають в м'яча.

—Шкода, що машина запізнюється,—доречно зауважує хтось.

—А ми могли б бути вже в полі,—додає не без досади інший.

Та ось машина прибула.

По дорозі—сміються з чого тільки можна сміятися, намагаються пережартувати один одного.

Машина підповзла до рижого масиву кукурудзи. Через кілька секунд всі були на землі і, вислухавши вказівки бригадира, приступили до роботи.

Спочатку плутанина невеличка: у того рядок «забрали», інший загубив свій рядок, третій не знає, як краще носити мішок. Кожен зразу і ламає, і збирає в мішок качани, хоча це не зовсім практично. Раціональніше було б зробити так: троє ламають і скидають кукурудзу на одні купки, а один, четвертий, тільки збирає і носить—або до безтарок, або на велику купу.

На перших же десятках метрів

молоді кукурудзозбиральники розтягнулись не лише вшир, а й вздовж; одразу виявились передовики і ті, що позаду йдуть. Особливо цікавою була картина на перших семи-восьми рядках. Тут кожен намагався обігнати один одного. Це було схоже на спортивну боротьбу. Петро Іванченко мчав рядком, вигукуючи: «Не доженете!»... «Куди вам!»... Всі оці слова-заляття, які одночасно були і лозунгами заохочення, адресувались двом дівчатам, які наступали йому на п'яти—Олені Блажке і Лідії Радченко. Поруч з Іванченком

чина невідома, але якою б вона не була її треба ліквідувати.

Пора обідати. Але обід затримали аж на півтори години. Скільки дорогоцінного часу!.. В результаті після обіду змогли пройти лише один рядок. Один, а могли б два. Відстаючі встигли дотягнути тільки свої дообідні рядки.

А ввечері з відчуттям приємної втоми і здорового самозадоволення майбутні хіміки приїхали в Іванівку, де на них чекала заслужена вечеря.

Перший день роботи підтверджує, що соціалістичне зобов'язання наше

—достроково закінчити збирання кукурудзи—можна виконати успішно, необхідно тільки правильно організувати роботу.

П. ОСАДЧУК.

РАДИМО...

(ПО ТЕЛЕФОНУ). До нас дійшло, що у багатьох студентів з незвички болять руки. Більше того, дехто роздряпує їх до крові. Радимо зробити так, як у нас. Використовувати слід загострені палички, або навіть великі цвяхи, щоб ними здирати листя. Швидко. І зовсім руки не болять.

С. ТУЛЯКОВА

студентка II курсу філфаку.

20 вересня 1 ланка I курсу геофаку виламала 38 цнт. кукурудзи (ланковий Сергій Албу), а шоста — 16,3 цнт. (ланковий Малецький).

Агроном колгоспу був задоволений роботою першої ланки і доведений до відчаю шостою.

БАРЧУКИ

Долоні людини... Дуже і дуже часто—це красномовна розповідь про життя, справжня автобіографія. Один протягує свої долоні з почуттям гордості: ось вони—робочі руки, мозолясті. Інший соромливо: у мене нема мозолів, я не займаюсь фізичною працею. Людина почуває себе ніяково, мов би завинила перед ким-небудь. Обвинувачувати таку може лише ханжа.

Але яку гидоту викликає той, хто тикає у вічі свої долоні і по-панськи спесиво цідить: «У мене немає мозолів. Я не звик працювати. І я не буду працювати». Якою пустотою і поганьким духом нікчемності

несе від людини, що нахваляється своєю неналежністю до класу трударів!

4 група другого курсу біологічного факультету. В цій групі 9 чоловік. Дев'ять фізично здорових людей. За день ними пройдено по 6,5 сотих. В чотирьох інших групах цього курсу—по 11. Теж небагато. Але це було в перший день, і, окрім того, курс збирає кукурудзу на високоврожайній ділянці. Ацеховська, Юган і Вержбицька з цієї групи, а також Пишнов і Гружевський з другої групи збрали навіть менше, ніж 6,5 сотих.

—Ми ніколи не працюва-

ли,—заявляють ледь не з гордістю вони.

—Ми не можемо зробити більше. Не можемо. Ось мої руки подерті геть,—падає в істеріку одна з «ударниць».

Нахабно, з розв'язністю ведуть себе хлопці. Скільки неприхованого презирства до фізичної праці чується в їх словах!

Але всі вони їдять. Немало. Вимагають смачного.

Другий курс має багато «матеріалу». І це дуже добре, що він виїхав на збирання кукурудзи. Можливо там, у місті, так і не взнали б, що за птиці є на курсі. Барчуки... А. РИСЯН.

ПАРТІЙНІ ЗБОРИ НА ІСТОРИЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ

Нещодавно відбулися партійні збори на історичному факультеті. З доповіддю про підсумки минулого навчального року і завдання в поточному навчальному році виступив декан факультету доцент К. Мигаль. Він відзначив, що в минулому році було значно посилено контроль за роботою викладачів. Так на кафедрі історії УРСР було проведено 16 взаємовідвідин, проводились відкриті лекції. Це дало можливість обговорювати зміст лекцій, що позитивно позначилося на покращанні їх якості.

На факультеті значно поживавилась робота кабінетів, більш змістовними стали курсові та дипломні роботи. Але підсумки літньої сесії все ж не можна

вважати цілком задовільними. 36 студентів факультету мають незадовільні оцінки. Особливу тривогу викликає становище на колишньому другому курсі. 26 студентів курсу із 76 мають незадовільні оцінки. Причини? Недисциплінованість, поверхове ставлення до вивчення першоджерел.

Дивну позицію невтручання, байдужого спостереження з боку зайняла партійна група курсу. До речі, це найбільш численна група на факультеті. Партійна група курсу не контролювала роботу комсомольської організації, не подавала їй необхідної допомоги. Ось — і результат.

Б. ТРОЙЦЬКИЙ.

Недпрактика

В 1958—59 уч. р. більше 1000 студентів IV-V курсів всіх факультетів проходять педагогічну практику в середніх школах м. Одеси і області.

Предпрактиці передувала підготовча робота: студенти вивчили ряд спеціальних теоретичних і педагогічних дисциплін, на факультетах були проведені конференції, присвячені питанням організації і проведення педагогічної практики студентів.

З 1 вересня почалась практика у хіміків, біологів, філологів і математиків.

Всі практиканти прикріплені до класів у ролі помічників класних керівників. Студенти, ознайомившись з організацією учбово-виховної роботи школи, разом з класними керівниками намітили ряд виховних заходів і зараз готуються до їх проведення. В деяких школах студенти вже почали давати залікові уроки. Так відмінно провели уроки біологи тт. Поліщук, Свірневська, Козинець (школа № 17), хіміки тт. П'янкова, Балабанова (школа № 3).

В цьому році вперше на V курсах філологічного та фізико-математичного факультетів (математичний відділ) введена

стажистська практика, завдання якої — дати можливість студентам самостійно працювати вчителем і класним керівником на протязі 15—30 днів.

Але в проведенні педагогічної практики мають місце і недоліки. Не всі школи змогли прийняти студентів 1 вересня, що зв'язано з труднощами організації учбово-виховного процесу в перші дні занять в школі. Все ще на предпрактику в сільські райони виїжджає невелика кількість студентів (біологічний і хімічний факультети). Цим ми позбавляємо студентів можливості ознайомитися з тими умовами, в яких їм доведеться працювати після закінчення університету. Дуже повільно йде організація методичних кабінетів на факультетах. Географічний факультет знаходиться в тих же умовах, що і всі інші факультети університету, однак там ще рік тому був створений методичний кабінет, який подає велику допомогу студентам. Належить прийняти всі заходи для створення методичних кабінетів на всіх факультетах, які б допомогли покращити професійно-педагогічну підготовку.

В. ГРАНОВСЬКА.

В. ТИХИЙ

Стихла пісня. Мовчали дівчата. Все ще під настроєм пісні були. Проста мелодія, прості слова, а гарно як! Все потаємне, все, що його надійно ховає дівоче серце, зараз в очах читається.

Что ж ты, милая, смотришь искоса, низко голову наклоня? Трудно высказать и не высказать

Все, что на сердце у меня. Ганна похилила голову. Вона червоніла. Треба було піти. Не можна їй було тут бути.

Микола співає і дивиться на неї так, як ніхто ніколи не дивився. Сором. Що батько скаже? Треба йти. А сил підвестися нема. Так хороше тут. Як ніколи... І чому вона має йти? Чому всі залишаються, а вона втече? А вже втече! Від кого? Від чого? Від страху свого? Але дівчата не бояться і вони щасливі.

Чому? Вона не знає. Поки що.

— Ходімо. На сьогодні досить. Знову розпоряджалася Віра. Ніч зустріла густою темнотою, сюрчанням цвіркунів, пахощами квітів у колгоспному квітникові і спілих яблук по садках.

Микола проводжав Ганну. — А ви чому не співаєте? — запитав. — Невже не вмієте? — Вмію. Але мені не можна. Микола зупинився. — Поясніть. Не розумію. — Я баптистка. — тихо пояснила Ганна.

Початок див. № 23.

— Невже? — скрикнув вражливий Микола.

Ганна, нахиливши голову, побігла вздовж тину. Хлопець наздогнав її. Йшли мовчки.

— Слушайте, — почав він, — ви вірите в бога насправді?

Дівчина довго не відповідала. — Мій батько у баптистів старший, як піп у таких, протих. Він вірить.

— А ви? Ви? — не відступав Микола.

— Пробачте, — дівчина зупинилася. — Я вже прийшла.

У колгоспі був лектор з області. Під час обідньої перерви на току він прочитав антирелігійну лекцію. Серед слухачів була і Ганна, бо всі джарки в ці напружені дні працювали на току.

Лектор був невисокий, білявий, з товстими губами й лагідними очима, які то сміялися, коли лектор розповідав про церковну легенду виникнення світу і людей, то темніли від гніву, коли він згадував скільки геніальних людей мучилися, переслідувані церквою, скільки людей взагалі загинули від «хреста».

Ганна слухала лектора і боялася підвести очі: недалеко від неї сидів її батько.

А старий Вовченко сидів і мівнявся в обличчі. О, він чекав лише слушної нагоди, щоб провчити цього молокососа. Він скаже йому, що його віруючі куди кращі отих хвалених атеїстів; скаже, що страх перед божим судом робить його лю-

дей лагідними, як голуби, а не злими, ненаситними; він скаже йому, що його віра, віра баптистів, єдина і правильна віра з усіх: він скаже, що бог таки є, що він і зараз сходить до людей і промовляє їх устами чужою, незнайомою мовою.

І він сказав. Він навіть вправ і говорив «чужою, незнайомою мовою».

Та різкий окрик: «Встаньте!» — примусив його замовкнути.

— Ви актор, якщо не шарлатан, — говорив лектор. — Ви користустесь

тим, що ваші віруючі не розуміють іспанської мови й лякнете їх чотирма іспанськими словами, які вам відомі: «земля», «обід», «вечір», «добрий день». Вовченко кинув, але що він міг сказати, коли молоді реготали на весь тік, а старі дивилися на нього з недовірливим чеканням? Що він міг зробити? Цей лектор — не Ганна: він не боїться судного дня і знає іспанську мову.

Лектор продовжував: — Ви хочете, щоб люди були добрими з страху. А ми хочемо, щоб люди були братами не від страху.

Вовченко підвівся, не піднімаючи голови, сумно сказав:

— У всіх у вас сидить диявол. Захочете каятись, пізно буде.

Він повернувся в сторону Ганни:

— Ходім додому. Ліда вчепилася дівчині за руку:

— Ганнусю, миленька, не треба.

Батько мовив до дочки тихо, але з притиском:

— Ходім.

Сльози затуманили Ганні очі. Їй здалося, що десь тут, поруч, стоїть Микола і невідривно, з надією і тугою дивиться на неї.

І вона не пішла.

Вовченко не вимагав. Він не міг вимагати. Його віра вимагала лагідності і смиренності.

(Далі буде)

НА МІЖНАРОДНІ ТЕМИ

СУЧАСНЕ СТАНОВИЩЕ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

Дев'ять років тому героїчна революційна боротьба великого китайського народу увінчалася перемогою: 1 жовтня 1949 року була проголошена Китайська Народна Республіка.

Дев'ять роковину з дня створення своєї Народної Республіки трудящі Китаю зустрічають в обстановці видатних успіхів в будівництві соціалізму, могутнього піднесення народного господарства і культури.

День перемоги народної революції і проголошення КНР є не тільки національним святом китайського народу, але й святом народів Радянського Союзу, народів всіх соціалістичних країн, міжнародного робітничого руху — всіх, кому дорогі інтереси миру і соціалізму. В міру успіхів соціалістичного будівництва в Китаї всесвітньоісторичне значення Китайської народної революції і її вплив на хід всесвітньої історії все більше зростають. Інперемога є

найбільш видатною подією після Великої Жовтневої соціалістичної революції в Росії. Китайська Народна Республіка завоювала гарячі симпатії і підтримку всіх миролюбних народів, всіх прогресивних сил людства. Імперіалістичні кола США вперто не хочуть визнавати Китайську Народну Республіку, а у вересні цього року почали військову авантюру на Дальньому Сході, направлену своїм вістрям проти КНР.

В останній час (з початку вересня) посилені темпами відбувається стягнення крупних військових сил США в районі, що безпосередньо межує з морськими кордонами Народного Китаю. Представники вищого американського командування разом з своїми чанкайшістськими маріонетками спішно розробляють план операцій проти КНР, нахабно стверджуючи, що Тайвань — «лінія оборони Америки», домагаючись розв'язан-

ня «великої війни» проти КНР. Як привід для такої війни, американські імперіалісти бажають використати законне прагнення КНР звільнити прибережні острови, а також Тайвань, захоплені чанкайшістами з допомогою американців.

Американські агресори переслідують ціль — нанести удар по Китайській Народній Республіці, що успішно розвивається і швидко рухається вперед. На боці КНР не тільки її власна, значно зросла економічна і військова сила, не тільки моральна підтримка і співчуття народів Азії і всього світу, але й непорушна могутність світового соціалістичного табору. СРСР і Китай зв'язані міцною дружбою, і ніхто не сумнівається в тому, що в разі потреби радянський народ надасть і військовою допомогою своїм китайським братам. В посланні Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова президенту США Д. Ейзенхауєру від 7 вересня 1958 року в питанні про становище в районі Тайваню говориться:

«Напад на Китайську Народну Республіку, яка є великим другом, союзником і сусідом нашої країни, — це напад на Радянський Союз. Вірна своєму обов'язку, наша країна зробить все для того, щоб разом з Народним Китаєм відстояти безпеку обох держав, інтереси миру на Дальньому Сході, інтереси миру у всьому світі».

М. С. Хрущов вказує, що в результаті політики США у відношенні до Китаю і особливо дій, які чинить зараз американський уряд в районі китайського острова Тайвань і Тайванської протоки, на Дальньому Сході створилось загрозна становище. Людство знову поставлене перед безпосередньою загрозою виникнення військової пожежі.

В цей відповідальний момент уряд Радянського Союзу звертається до уряду США з закликом виявити розсудливість, не допустити кроків, які б могли потягти за собою важкі наслідки.

В Посланні говориться, що «США прагнуть присвоїти собі

і в цьому районі функції якогось світового жандарма». Голова Ради Міністрів СРСР розцінює дії США на Дальньому Сході як відверту провокацію. Уряд США, заявляє М. С. Хрущов, намагається перешкодити визволенню Тайваню, перешкоджає законним діям Китайської Народної Республіки, спрямованим на визволення прибережних китайських островів, на яких засіли чанкайшісти.

На Дальньому Сході не може бути гарантовано міцного миру доти, доки американський військовий флот не буде відкликаний з Тайванської протоки, доки американські солдати не покинуть китайський острів і не відправляться додому.

Сьогоднішня політика США у відношенні до Китаю ускладнює розв'язання багатьох важливих міжнародних питань і серйозним чином заважає нормальній діяльності ООН як міжнародній організації, покликаній зберігати справу миру.

Д. БОГУНЕНКО.

В. о. редактора В. ФАЩЕНКО.